

בע"ח (נצרת) 19950-06-15 - נדיר יעקובוב נ' מדינת ישראל

בע"ח (נצרת) 19950-06-15 - נדיר יעקובוב ואח' נ' מדינת ישראל מחוזי נצרת

בע"ח (נצרת) 19950-06-15

1. נדיר יעקובוב (עציר)

2. רפיק יעקובוב (עציר)

3. אנדריי רובין (עציר)

נגד

מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת

[20.07.2015]

כבוד השופט יוסף בן-חמו

החלטה

בפני בקשה לפי סעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי לקבלת חומרי חקירה.

הבקשה מתייחסת לשלושה פרטים:

1. גיליון רישום פלילי של עד תביעה מס' 1 - ארתור חיבובסקי.

2. גיליון רישום פלילי של עד תביעה מס' 2 - גלב גולוחוב.

3. פירוט ותמצית המידע שלגביו נטען כי תוצא תעודת חיסיון.

המבקשים טוענים כי חומר החקירה נחוץ להם על מנת לאפשר הליך הוגן ועל כן יש להעמיד לרשותם כל חומר רלוונטי שיש בו כדי לתרום לבירור האשמה המיוחסת לנאשמים. נקבע כי "חומר חקירה" הוא לא רק זה שיש לו נגיעה ישירה וודאית, ודי בנגיעה עקיפה ואף מסופקת ובלבד שקיים יסוד של ממש להשערה או לתקווה של הנאשם כי החומר אכן ישפיע על בירור האישום נגדו.

במקרה הנוכחי, טוענים ב"כ הנאשמים, כי ברקע לאירועים נשוא כתב האישום עמד חוב כספי של עד התביעה מס' 2 כלפי הנאשם מס' 2. חומרי החקירה בתיק מקימים חשד לכך שמעבר לחוב כספי, תיתכן אף התנהלות פלילית של עד תביעה מס' 2 בנושא סמים או עניינים דומים. קבלת גיליון ההרשעות חשוב להבנת הרקע לעבירות.

עד תביעה מס' 1 תקף פיזית את שלושת הנאשמים ועל כן יש חשיבות בקבלת גיליון ההרשעות הקודמות שלו. לעניין החומר שלגביו נטען חיסיון, מקובל בפרקטיקה לקבל תמצית פראפראזה, של המידע אותו מבקשים להכניס תחת חיסיון.

תגובת המאשימה :

כבר הוצאה תעודת חיסיון והועברה זה מכבר לידי המבקשים. על פי האמור בתעודה, כל פרט או מידע שיש בו כדי לגלות את תוכנו של חומר החקירה, לרבות פעולות החקירה המתועדות בו ותוצריה הינם חסויים ועל כן, אין אפשרות להעביר פראפראזה של החומר.

לעניין הרישום הפלילי של המתלוננים, המידע איננו רלוונטי ואין להגנה זכות עיון בו. בדיון שנערך בפני ביום 2/7/15 קיבלתי לעיוני את הגיליון בדבר מרשם פלילי המתייחס לשני עדי התביעה - המתלוננים, ולאחר שעיינתי בו שוכנעתי שאין בחומר שהוגש לי כדי להועיל כי הוא זה להגנה. בהתאם להלכת בניזרי (בש"פ 5881/06) יש להעביר להגנה רק את אותו מרשם "אשר הינו רלוונטי וקיימת אפשרות סבירה כי תהא בו תועלת להגנתו של הנאשם, כאשר שאלה זו תיבחן על ידי בית המשפט במסגרת סעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי".

מאחר ולאחר עיון הגעתי למסקנה שבמקרה שבפני לא התקיימו התנאים שבהלכות בניזרי, אני דוחה את הבקשה. באשר לבקשה לקבלת אינדיקציה של החומר הרפואי - תעודת החיסיון שהוצאה חתומה על ידי השר לביטחון פנים בתוקף סמכותו, קובעת כי: "כל פרט או מידע שיש בו כדי לגלות את תוכנו של חומר חקירה נ/1 לרבות פעולת החקירה המתועדת בו ותוצריה, גילוי מידע או מסירתו יש בהם כדי לפגוע בעניין ציבורי חשוב, כאשר הם עלולים לחשוף שיטות עבודה ודרכי פעולה של המשטרה ולפגוע ביעילות פעולותיה".

המחלוקת בין הצדדים התמקדה השאלה האם הנאשמים זכאים לקבל אינדיקציה של החומר. לעניין זה טענה ב"כ המאשימה שההליך בו נקטו הנאשמים איננו ההליך המתאים. נקודת המוצא היא שהחומר החסוי אינו יכול להועיל להגנת הנאשם. החוק אינו מאפשר לפתוח חיסיון. הנאשמים, ככל שירצו, רשאים לפנות בעתירה לגילוי ראיה שתוגש בפני המותב הדין בתיק לפי הוראות סעיף 45 לפקודת הראיות. לתמיכה בטענתה הפנתה ב"כ המאשימה לבש"פ 198/10 בעניין אלהואשלה נ' מ"י, מפי השופט עמית. לאחר שעיינתי בטענות הצדדים ובפסק הדין אליו הפנתה ב"כ המאשימה, לא שוכנעתי שאכן המאשימה פעלה על פי הנחיות הפסיקה שאליה הפנתה.

כב' השופט עמית מציין כי לעיתים אין מנוס ממזעורו של הגילוי בדבר הראיה עד לרמה המופשטת. נראה לי שאין חולק על כך שחייבת להיות רמה מינימלית ובסיסית של הגילוי ולו ברמה המופשטת. במקרה שבפנינו, אין אפילו את אותו גילוי מופשט ומזערי.

סעיף 78 לחוק פוטר את התביעה מהחובה לגלות חומר חקירה, כאשר אי גילוי של החומר מותר על פי דין. יש להבחין בין החובה לגלות את עצם קיומו של החומר החסוי לבין גילוי של תוכנו. החובה לציין את קיומו של החומר נועדה לאפשר לנאשמים לנקוט בדרכים שעומדות לרשותם להסרת החיסיון כדי שיוכלו להגיש עתירה לגילוי ראייה לפי סעיפים 44-46 לפקודה. מוסיף השופט עמית:

"השאלה הצריכה לעניינינו היא מה היקף הפירוט שיש למסור לגבי החומר החסוי...התווה השופטת ארבל קווים מנחים בסוגיה זו. השורה התחתונה היא כי תעודת החיסיון לא משחררת את התביעה מלכלול ברשימת חומר החקירה פירוט ברמה זו או אחרת של חומר החקירה החסוי, ולו ברמת הפשטה גבוהה (כגון זכ"ד, דוחות פעולה, הקלטות, תמלילים, וככל שניתן, תוך אזכור תאריכים או שם עורך המסמך) בכך, יתאפשר להגנה לקבל אינדיקציה כלשהי לגבי הראיות תחת כנפי החיסיון, והכל בכפוף לכך שלא יהא בפירוט כדי לחתור תחת החיסיון עצמו.

היעדר פירוט מינימאלי לגבי החיסיון הנטען עשוי לפגוע באפשרות של ההגנה לקבל החלטה מושכלת אם לנקוט בהליך של גילוי ראייה לפי סעיף 46 לפקודה".

השופט עמית מציין כי עם זאת, יש להתחשב במגבלות האינהרנטיות הנובעות מהחיסיון. יש מצבים בהם פירוט או פראפראזה של החומר החסוי עלולים לחתור תחת החיסיון עצמו, ועל כן, קיבל את עמדת התביעה שם לפיה כל פירוט נוסף מעבר לפירוט "חסיון עו"ד - לקוח" עלול לחתור תחת החיסיון.

אני סבור שבמקרה שבפני לא עמדה התביעה באותו מינימום שבמינימום כפי שצוין לעיל משום שטענה לחיסיון גורף ללא שום פירוט, ללא הפשטה וללא אינדיקציה ולו מינימלית.

טענתה המשתמעת של המאשימה לפיה הוצאת תעודת החיסיון מקימה, כשלעצמה, חזקה לפיה החומר החסוי אינו יכול להועיל לנאשם, איננה נראית לי.

אין זה הגיוני בעיני שהנחה ו/או חזקה כזו לא תהא נתונה לביקורת שיפוטית.

החומר החסוי לא הובא לעיוני במסגרת הליך לפי סעיף 74, ולא היה אמור להיות מובא במסגרת הליך זה, אלא רק במסגרת עתירה לגילוי ראייה לפי סעיפים 44-46 לפקודת הראיות. על כן, אינני יכול לנקוט עמדה כלשהי בשאלה שהועלתה ולקבוע האם יש קושי ליתן פירוט כלשהו בתעודת החיסיון.

היקף הגילוי האפשרי, אם בכלל, צריך להיות מוכרע על ידי בית המשפט המוסמך, בעתירה לגילוי ראייה, שהוא זה שרשאי לקבוע שהראיה או תוכנה המלא או החלקי או בדרך של פראפראזה כלשהי, יובאו לידיעתו של הנאשם. לפיכך, אני דוחה את הבקשה.

ניתנה היום, ד' אב תשע"ה, 20 יולי 2015, בהעדר הצדדים.